

दाऊद ज़

परमेश्वर इस्राएलहरूमाथि राजा
हुन चाहनुहुन्थ्यो ।

निर्दोषता तथा सुरक्षाको निम्ति तिनीहरू यहाँ
वामाथि निर्भर रहेको उहाँ चाहनुहुन्थ्यो ।

तिनीहरूलाई मिश्रदेखि प्रतिज्ञाको देशमा
ल्याउन परमेश्वरले ठूला ठूला अद्भुत
आश्चर्यकर्महरू गर्नुभएको थियो ।

तिनीहरू प्रतिज्ञाको देशमा बसोबास गर्न थालेपछि तिनीहरूलाई तिनीहरूका
शत्रुहरूदेखि छुटकारा दिन परमेश्वरले न्यायकर्ताहरू पनि खडा गर्नुभएको
थियो ।

जब परमेस्वरले न्यायकर्ता खडा गर्नुहुन्थ्यो, तब उहाँ तिनीसित रहनुहुन्थ्यो र त्यो न्यायकर्ता जीवित रहसम्म इस्राएललाई अनुहसको हातदेखि छुटाउनुहुन्थ्यो ।

तर जब न्यायकर्ता मथे, तब मानिसहरू तिनीहरूका पितापुर्खाहरूका भन्दा ज्यादा भ्रष्ट चालहरूमा हिँड्थे ।

AROUND 1050 BC GOD RAISED UP A GREAT JUDGE NAMED SAMUEL WHO SPOKE CLEARLY TO THE PEOPLE AND EXHORTED THEM TO OBEY AND FOLLOW THE ONE TRUE GOD.

यदि तिमीहरू आफ्ना पूरा मनले परमप्रभुतिर फर्कदैछौ भने तिमीहरूका माभन्दा पराई देवताहरू र अस्तोरेत देवताहरूलाई निकालिदेओ, आफ्ना पूरा मन र हृदयले परमप्रभुतिर फर्क, र उहाँको मात्र सेवा गर, अनि उहाँले तिमीहरूलाई पलिस्तीहरूको हातबाट मुक्त गर्नुहुनेछ ।

अमूलले दशकौंसम्म इस्राएलीहरूको सेवा गरेका थिए तर जब उनी बुद्ध भए, तब उनले आफ्ना छोराहरूलाई इस्राएलको न्यायकर्ता नियुक्त गरे ।

तर उनका छोराहरू भ्रष्ट थिए र उनको चालमा हिँडेनन् ।

तिनीहरू अनुचित लाभतिर लागे र घूसहरू लिन्थे र न्यायलाई बिगार्थे ।

तपाईं बुद्ध हुनुभयो
ए तपाईंका छोराहरू
तपाईंका चालहरूमा
हिँड्दैनन् ।

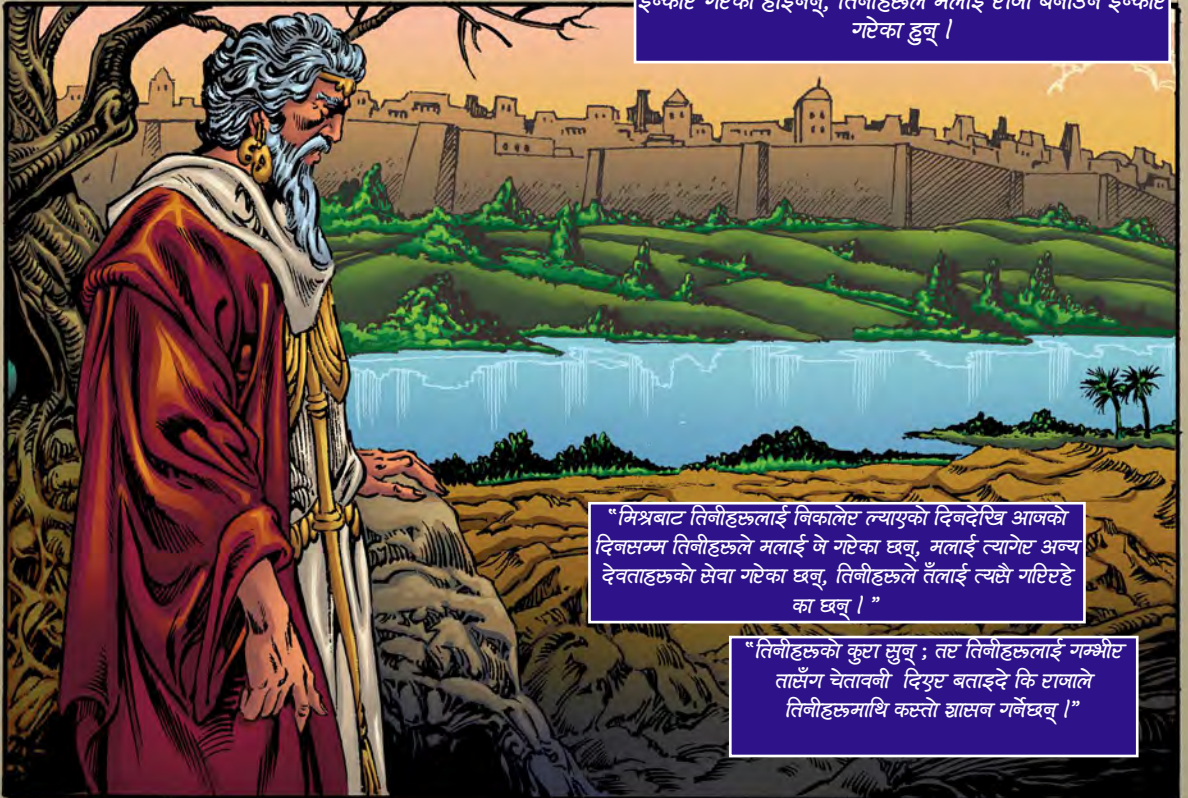
हामीलाई
ओन्याउन हामीलाई
सुउटा राजा
चाहिन्छ --
-- अरु
जातिहरूका जस्तै
राजा ।

हो,
हाम्रो लागि सुउटा राजा
नियुक्त गरिदिनुहोस् । हामीलाई
ओन्याउन अब तपाईं पनि रहनुहुनेछै
न ।

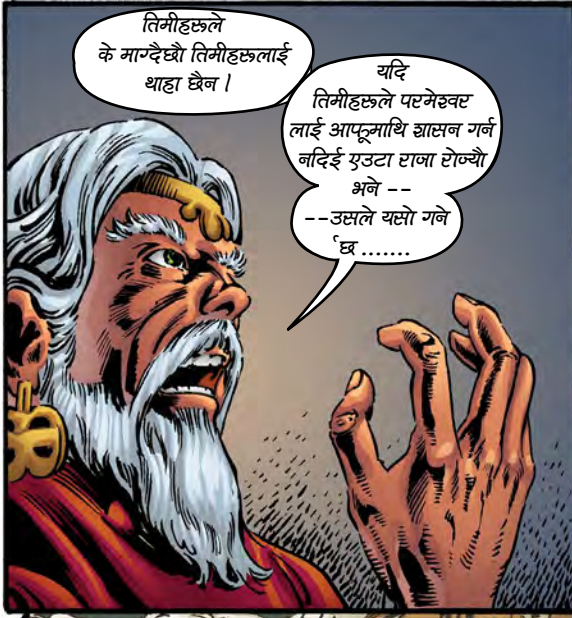
मानिसहरूको प्रत्युत्तरले झमूयल दुःखी भए र उनले तिनीहरूको अनुरो
धको बारेमा परमेश्वरसित प्रार्थना गरे ।

मानिसहरूले तैलाई भनेका सबै कुरा सुन् ; तिनीहरूले तैलाई
इन्कार गरेका होइनन्, तिनीहरूले मलाई राजा बनाउन इन्कार
गरेका हुन् ।

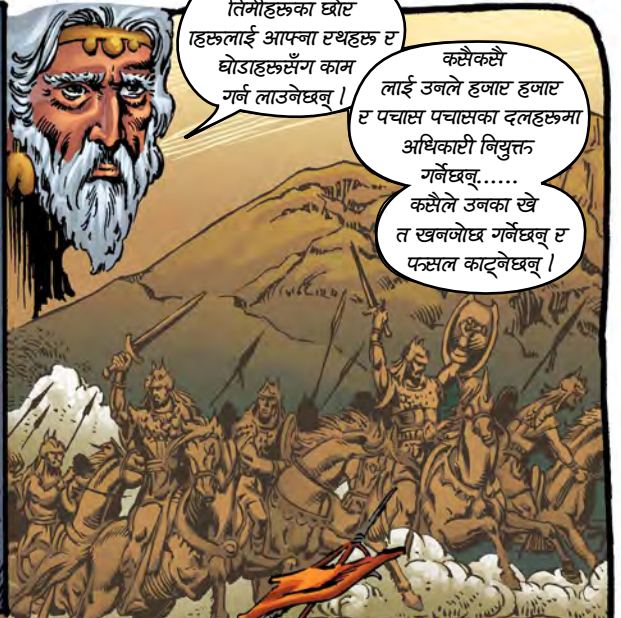
“मिश्रबाट तिनीहरूलाई निकालेर त्यागको दिनदेखि आजको
दिनसम्म तिनीहरूले मलाई नै गरेका छन्, मलाई त्यागेर अन्य
देवताहरूको सेवा गरेका छन्, तिनीहरूले तैलाई त्यसै गरिरहे
का छन् । ”

“तिनीहरूको कुरा सुन् ; तर तिनीहरूलाई गम्भीर
तासँग चेतावनी दिइए बताइदे कि राजाले
तिनीहरूमाथि कस्तो शासन गर्नेछन् । ”

तिमीहरूले
के माग्दैछौ तिमीहरूलाई
थाहा छैन ।

यदि
तिमीहरूले परमेश्वर
लाई आफूमाथि आसन गर्न
नदिई गुडटा राजा रोव्यौ
भने --
--उसले यसो गर्ने
छ

उसले
तिमीहरूका छोरा
हरूलाई आफ्ना रथहरू र
घोडाहरूसँग काम
गर्न लाउनेछन् ।

कसैकसै
लाई उनले हजारे हजारे
र पचास पचासका दलहरूमा
अधिकारी नियुक्त
गर्नेछन्.....
कसैले उनका खे
त खनजोछ गर्नेछन् र
फसल काट्नेछन् ।

उसले
तिमीहरूका छोरीहरूलाई
अत्तए बनाउने, खानेकुरा बनाउने
र छोटी बनाउने कामको लागि
लान्नेछन् ।

आफ्ना
पदाधिकारी र नोकए
चाकरहरूलाई दिनका निम्ति उनले
तिमीहरूका अन्नको र दाखको
फसलको दशौं अंश लान्नेछन् ।

युक्त दिन
यस्तो आजनेछ, जब
तिमीहरूले जुनेको राजाबाट
छुटकारा पाउन तिमीहरू
कराउनेछौ ।

.....र
त्यस दिन परम्पभुले
तिमीहरूलाई उत्तर दिनु
हुनेछैन ।

अहं !

हामीमाथि
राजा हुनैपर्छ ।

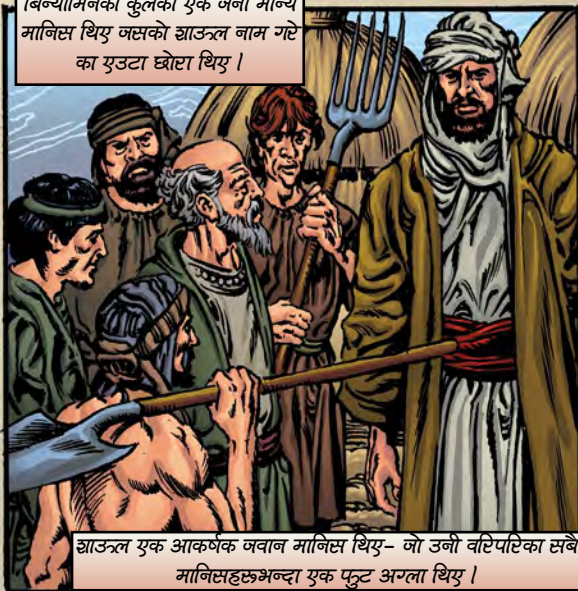
हामी
पनि अरु जातिहरू जस्तै हुन
सक्छौ र हाम्रा राजाले हामीलाई डोर्न्याउनु, हाम्रा
अघि अघि निस्कनु र हाम्रा लडाइँहरू लडिदिनु ।

मानिसहरूले भनेका कुरा
सुनेपछि झमझले फेरि पर
म्पभुको अगि दोहोर्न्याए ।

“तिमीहरूका कुरा
सुन- र तिमीहरूका
निमित्त युद्धा राजा
नियुक्त गर ।”

बिन्ध्यामिनको कुलका एक जना मान्य मानिस थिए जसको झाऊल नाम गरे का पुउटा छोरा थिए ।

झाऊल एक आकर्षक जवान मानिस थिए- जो उनी वारेपारेका सबै मानिसहरूभन्दा एक फुट अग्ला थिए ।

एक दिन झाऊलका पिताका गधाहरू हराए ।

झाऊल र उनका पिताका एक नोकर पहाडी देउ र वरपरका सहरहरू हुँदै गधाहरू खोज्न गए ।

यस सहरमा परमेश्वरका खूब नाम चलेका एक जना मानिस छन् र तिनले सबै कुरा पूरा हुन्छ ।

हामीले तिनलाई के दिन सक्छौं र ? हाम्रो भोलाभा के हो खानेकुरा छैन । परमेश्वर का जनको निमित्त केही सौ गात पनि छैन ।

हामीसित के छ र ?

हे जुहोस, मसित यहाँ चाँदीको एक चौथाइ बेकेल छ ।

के दर्शी यतै हुनुहुन्छ ?

हुनुहुन्छ । उहाँ तपाईंहरूभन्दा अगि जाँदै हुनुहुन्छ ।

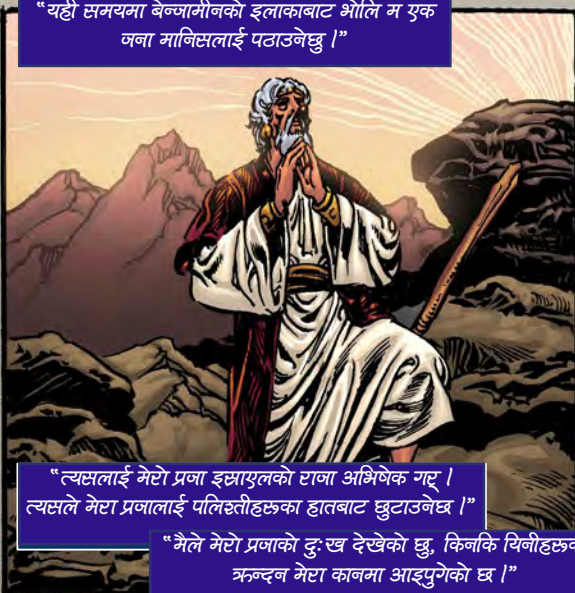
छिटो जानुहोस् ; उहाँ भर्खरै सहरमा आउनुभएको छ, किनभने आज डाँडाको थानमा मानिसहरूले बलिदान चढाउनेछन् ।

डाँडाको थानमा पुग्नुअघि नै तपाईंहरूले उहाँलाई भेट्नुहुनेछ । उहाँ नपुग्नुजेलसम्म मानिसहरूले भोजन खानेछैनन् किनकि उहाँले बलिदानमाथि आशीर्वाद दिनुपर्छ ।

तर् छाउन्त आउनुभन्दा
एक दिन अघि नै पर
मप्रभुले झमूललाई
तयार गरिसक्नुभएको
थियो

“यही समयमा बेन्जामीनको इलाकाबाट भोली म एक
जना मानिसलाई पठाउनेछु ।”

“त्यसलाई मेरो प्रजा इस्राएलको राजा अभिषेक गर ।
त्यसले मेरा प्रजालाई पलिइतीहरूका हातबाट छुटाउनेछ ।”

“मैले मेरो प्रजाको दुःख देखेको छु, किनकि यिनैहरूको
क्रन्दन मेरा कानमा आइपुगेको छ ।”

“मैले तैलाई भनेको मानिस यही हो ; यही मानिसले मेरो
प्रजामाथि शासन गर्नेछ ।”

दर्शोको घर कता हो मलाई
बताइदिनुहुन्छ कि ?

दर्शो
म नै हुँ ।

झमूयलले परमेस्वरले भन्नुबमोपिम गरेर झाऊललाई इस्रायलको पहिलो र
जा अभिषेक गरे ।

झमूयलले झाऊललाई अभिषेक गरिसकेपछि उनले
इस्रायलीहरूलाई भेला गराएर अन्तिम बिदाइको भाषण दिए ।

मैले तिमीहरूले भनेका सबै कुरा सुनें, र
तिमीहरूमाथि राज्य गर्न राजा नियुक्त गरे
को छु ।

अब यिनै राजा
तिमीहरूका अगुवा
भएका छन् ।

यदि तिमीहरूले
परमप्रभु परमेस्वरको उर राखेर
उहाँको आज्ञा पालन गर्नुहुँद र उहाँको
आज्ञाको विरुद्धमा बागी भएहुँद भने,
यदि तिमीहरू र तिमीहरूका राजा पर
मप्रभु परमेस्वरप्रति विद्रोही भएहुँद भने
बेझेल हो !

तर यदि
तिमीहरूले पर

मप्रभुको आज्ञापालन गरेहुँदो
र तिमीहरू उहाँका आज्ञाप्रति
बागी भएहुँद भने उहाँ तिमीहरूका
विरुद्धमा खडा हुनुहुनेछ नसरी
तिमीहरूका पुर्खाहरूको
विरुद्धमा हुनुहुन्थ्यो ।

आफ्नो कुरा सिध्याइसकेपछि झमूयलले परमप्रभुलाई पुकारे र
त्यहीँ दिन परमप्रभुले गर्जन र वृष्टि पठाउनुभयो ।

र मानिसहरू परमप्रभु र झमूयलको अगि भयभीत
भए ।

अमूलले राजभार सभाले - र साथमा
उनले समस्याहरू पनि सामना गरे ।

महाराज - समाचार

साँचो नै हो । पल्लितीहरू हामीलाई आक्रमण जम्मा हुँदैछन् ।
उनीहरूसित ३,००० रथहरू अनि समुद्रको किनारका बालुवा
जतिकै सिपाहीहरू थिए ।

महाराज, हजूरले केही

त गर्नुपर्छ । हाम्रा मानिसहरू उरले लुक्दैछन् । कोही को
ही त यद्दैन तरेर गाद र गिलगालतर्फ भाग्दैछन् ।

तर अमूलले उनी नआइपुग्जेल पर्खनु
भनी मलाई भन्नुभएको छ । यो ठूला से
नाहरूसित युद्ध गर्नु अघि परम्पशुलाई
हामीले बलिदान चढाउनुपर्छ ।

तर महाराज, उहाँ अहिले
यहाँ हुनुहुन्न र हामीले केही
गर्नुपर्छ ।

तै
ले ठीक भनिस् । राजाले
नै निर्णयहरू बनाउने हो । म नै
अघि गएर बलिदान चढाउनेछु ।

तर महार
ाज, हजूर त परम्पशुको
पूजाहारी हुनुहुन्न ! अनि अमूलले
सात दिनसम्म पर्खनु भनी भने
का छन् ।

अर्को विकल्प
नभएको कारणले यो काम म

राजा आज्ञाले आज्ञाकारितामा नभई उरमा यो
काम गरे ।

पल्लिहल्ले निरन्तर इस्राएलमाथि आक्रमण गरि नै रह्ने र उनीहरूले उर को कारणले इस्राएलीहरूलाई तरवार र भाला बनाउन दिएनन् ।

इस्राएलीहरू आफ्नो फसली, को दालो, बन्चरो र हँसिया उध्याउन पनि पल्लिहल्लेकाहुँ जानुपर्छ ।

केवल छाउल र जोनाथनसित मात्र तर वार थिए ।

तर एकदिन, उसका पिता छाउनीबाहिर बसेर जब त्यस गम्भीर परिस्थितिमाथि घोलिदै थिए, तब छाउलका छोरा जोनाथनलाई युउटा उपाय सुन्थे ।

आऊ ; हामी ती बेखतनेहरूको चौकीतिर जाऔं । सायद परम्प्रभुले हाम्रो पक्षमा काम गर्नुहुनेछ । हामीलाई बचाउनुदेखि कुनै कुराले उहाँलाई रोक्न सक्नेन, चाहे हामी धेरै होऔं चाहे थोरै ।

तपाईंलाई जे ठीक लाग्छ, गर्नुहोस् । तपाईं जे गर्नुहुन्छ, म तनमनले तपाईंलाई साथ दिन्छु ।

पलिस्तीहरूको चौकी डाँडाको पारिपट्टि थियो ।

चौकीलाई त्यस स्थानबाट हटाउन युउटा ठूलै सैन्यदलको आवश्यकता पर्दथ्यो ।

हामी नाघेर पारिपट्टि जाऔं र उनीहरूले हामीलाई देखाउनु । यदि 'हामी नआउञ्जेल तिमीहरू त्यहाँ बसिरहु' भनी उनीहरूले भन्छन् भने हामी आफू बसिरहेकै ठाउँमा बसिरहौं र उनीहरूका नजाऔं । तर यदि उनीहरूले 'यहाँ हामीकहाँ उक्लेर आओ' भनेर भन्छन् भने हामी उक्लेर जाऔं किनभने परम्पत्रले उनीहरूलाई हाम्रा हातमा सुम्पिदिनुभएको रहेछ भन्ने त्यो हाम्रा लागि युउटा चिह्न हुनेछ ।

अगि बद्बुहोस, तपाईंलाई म तनमनले साथ दिन्छु ।

हेर त, हिब्रुहरू आफू लुकेका प्वालहरूबाट निस्कदैछन् ।

यहाँ हामीकहाँ उक्लेर आओ । हामी तिमीहरूलाई पाठ सिकाउनेछौं ।

तब छाउनी ए रणभूमिमा भयको सेनमा आतङ्क छायो । चौकीमा ए लुट्न दलमा भएका मानिसहरू पनि भयभीत भयु । यो आतङ्क परमेस्वरले पठाउनुभएको थियो ।

जमिन
काँपिरहेको छ !

हिब्रुहरूका
परमेस्वरले पक्कै
हाम्रो विरुद्ध लडिर
हुनुभएको छ ।

हजुर, पहर
मा बस्नेहरूले पलिस्ती सैनिकहरू जतातते भागदौड गरिरहेका देखेका छन् । तिनीहरूबीच खेलौना ला मच्चिएको छ । के भइरहेको हो, हामीहरूलाई केही थाहा छैन ।

हामीले
मानिसहरू गन्ती गर्छौं र हामीले जोनाथन र तिनका हतियार बोक्नेलाई कतै भेटायौं ।

युद्धभूमितिर
लागी !

मै
ले मेरा शत्रुहरूलाई आफैले बदला लिई नसकुञ्जेल कुनै सैनिकले केही पनि नखाओस् भनी उर्दी जारी गर ।

तर परमेस्वर तिनीहरू अघि नै गइसक्नुभएको थियो ।

पलिस्तीहरू
पूर्वै अन्धौलतामा थियु र आफू आफूमा लडाइँ गरिरहेका थियु ।

यस युद्धमा
जोनाथन सहभागी भएको हुनुपर्छ भनी मलाई लागिरहेको छ.....

त्यो मह त
सुनभन्दा पनि राम्रो दे
खिन्छ ।

त्यसलाई
नछोउ, मूर्ख ।

राम्राको
आत्मा उल्लङ्घन गरेर
व्यान गुमाउनु पर्ला नि ।

बाँकी रहे
का झुहल्लाई नष्ट
गर्न यही महले मलाई शक्ति
दिनेछ ।

युद्धपछि जोनाथनले जानाजान मह खाएको कुरो पत्ता लाग्यो । आत्मा
उल्लङ्घन गरेकोमा झाउलले आफ्नै छोरोलाई मृत्युदण्ड दिन खो
वे तर सैनिकहरू र अधिकारीहरूले हस्तक्षे
प गरे ।

के
जोनाथन मारिने
? ती नै जोनाथन जसले
इस्त्रायलको निर्मित यस्तो ठूलो
विजय प्राप्त गरेका छन् ?

जीवित पर
मप्रभुको नाउँमा हामी
भन्दछौं कि तिनको सुउटा के
छ पनि भुईँमा खस्न पाउनेछैन
किनकि तिनले आज परमेश्वरको
सहायताले काम गरेका छन् ।

र सैनिकहरूकै जित भयो र तिनी मारिएनन् ।

शाऊरलले अमालेकीहरूलाई मार्नुपर्छ भन्ने परमप्रभुको स्पष्ट निर्देशन के ही समयपछि श्रमूएलले शाऊरललाई दियु किनकि मिश्रदेशबाट इस्राएल उक्लेर आउँदा अमालेकीहरूले इस्राएललाई आक्रमण गरेका थियु ।

शाऊरलले अमालेकीहरूलाई आक्रमण गरेर परास्त गरे तर उनलाई दिइएको आज्ञाविपरीत उनले तिनीहरूका राजा अनि असल असल भेडा र गार्इगोरुलाई चाहिँ जीवितै राखे ।

श्रमूएलले राजा शाऊरललाई हप्काएर भने कि उनले परमेस्वरको वचनलाई तिरस्कार गरेको कारण परमेस्वरले पनि उनलाई इस्राएलको राजा हुनलाई इन्कार गर्नुभएको छ ।

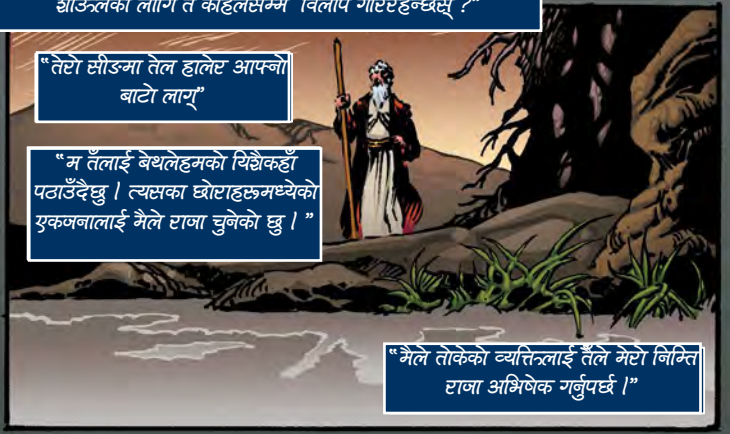

श्रमूएल आफ्नो घर फर्के र शाऊरललाई फेरि भेट्न गयुनन् यद्यपि उनका लागि शोकित चाहिँ भयु ।

“मैले शाऊरललाई इस्राएलमाथि राजा हुनलाई इन्कार गरेकोमा शाऊरलको लागि तँ कहिलेसम्म विलाप गरिरहन्छस् ?”

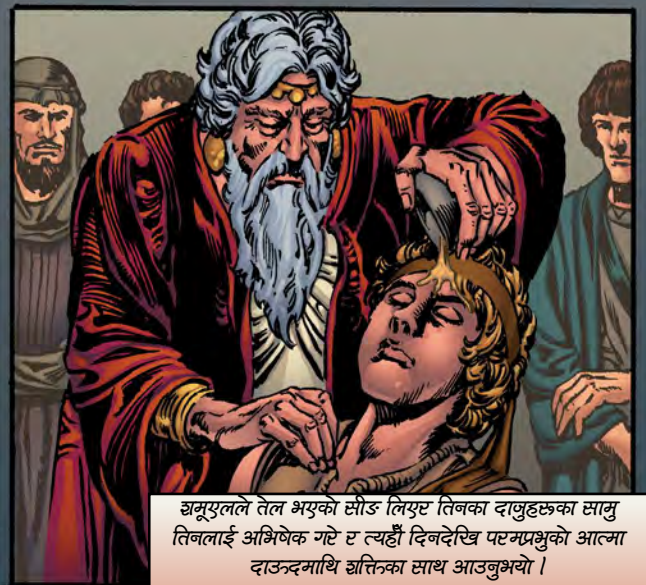
“तेरो सीडमा तेल हालेर आफ्नो बाटो लाग्”

“म तँलाई बेथलेहमको यिश्कहाँ पठाउँदछु । त्यसका छेराहरूमध्येको युक्कनलाई मैले राजा चुनेको छु ।”

“मैले तोकको व्यक्तिलाई तँले मेरो निम्ति राजा अभिवेक गर्नुपर्छ ।”

बेथलेहमको सहरमा पुगेर झमूयलले यिश्का सबै छोरा
हल्लाई बोलाउन पठाए ।

परमप्रभुको आत्माले झाउरुलाई त्याग्नुभयो र युउटा
हानिकारक आत्माले उनलाई सताउन थाल्यो ।

हजूर, परमप्रभुबाट युउटा
हानिकारक आत्माले
तपाईंलाई सताइरहेछ ।

हजूरका सेवकहरूलाई गएर वीणा
बजाउन सक्ने कुनै मानिसलाई खोजेर
ल्याउने हुकुम दिनुहोस् ।

अनि जब परमप्रभुबाट
त्यो हानिकारक आत्मा हजूरकहाँ
आउँछ, त्यसबेला उसले बजाउनेछ
र हजूरलाई आराम मिल्नेछ ।

बेथलेहमबासिन्दा यिज्ञेका एक छोरात्ले वीणा बजाउन
जान्दछ । तिनी वीर मानिस छन् र योद्धा पनि हुन् ।
तिनी बोल्नमा
जानी र सुन्दर पनि
छन् ।

र पर
मप्रभु तिनीसँग
हुनुहुन्छ ।

र राजालाई हानिकारक आत्माबाट राहत दिने संगीतकारको
रूपमा दाउरुदले पहिलोपल्ट राजदरबारमा प्रवेश पायो ।

र दाउरु झाउरुका
हतियार बोक्ने भए ।

लगत्तै, पलिश्टी सेनाहरूले युद्धको निमित्त इस्रायलको सोकोमा आफ्नो फौज जम्मा गरे र इस्रायलीहरू पनि भेला भएर युवाहरूको बैसीमा छाउनी हाले ।

पलिश्टीहरू युउटा डाँडामा र इस्रायलीहरू अर्को डाँडामा ठाउँ ओगटेर बसे ।

गातका गोल्यत नौ फिट अल्लो थियो ।

उसले पहिरेका हातहतियारहरू मात्रै ५७ किलो थियो ।

उसको भालाको लट्ठो कपडा बुन्ने जुलाहाको उन्डा जत्रो थियो र भालाको टुप्पो मात्रै सात किलो थियो ।

ऊ वास्तवमै अजेय भैँ देखिन्थ्यो ।

तर इस्रायलीहरूका शत्रुहरूले युउटा गुप्त हतियार ल्याएका थिए ।

हरेक दिन ऊ इस्रायली सेनालाई उपहास गर्न र चुनौती दिन आउँथ्यो ।

तिमीहरू
किन लडाइँ गर्नलाई
आउँछौ ?

के पलिशती
होइन र ? अनि के
तिमीहरू शाऊलका से
वकहरू होइनौ र ?

मसँग
लड्नलाई तिमीहरूको
मानिस चुन र त्यो मकहाँ
आओस् ।
यदि युवलै लडेर त्यसले
मलाई मार्न सक्थ्यो भने हामी
तिमीहरूका कमारो हुनेछौं तर यदि मैले
त्यसलाई पितेर मारें भने तिमीहरूले हाम्रो
कमारो भएर हाम्रो सेवा गर्नुपर्नेछ ।

दाऊदका पिता थिहैले दाऊदका दाजुहल्ला निमित्त आनि तिनीहल्ला हाकिमहल्ला निमित्त खाना पुन्याउन तथा तिनीहल्ला कुशलता थाहा पाउन दाऊदलाई पठाएका थिय ।

जब यो खबर राजाकहाँ पुग्यो, तब दाऊदलाई
शाऊलकहाँ पुन्याइयो ।

त्यस
पलिइतीको कारण कोही
पनि हताश नहोस् । तपाईंको
दास गुर त्यससँग
लइन्छ ।

तिमी
गुर त्यस पलिइतीसँग
लइब सक्नेछैनौ । तिमी त टिटा
मात्रे छौ, ए त्यो चाहिँ जीवनभरि नै
लडाई गर्दैआएको छ ।

तपाईंको
दासले आफ्नो पिताको
भेडाहरूको हेरचाह गर्दै
आएको छ ।

"जब सिंह अथवा भालुले
आगुर बगालबाट भेडा
बोकेर लैगान्थ्यो, तब
म त्यसको पछि गई
त्यसलाई आक्रमण गरेर
त्यसको मुखबाट त्यस
शिकारलाई छुटाउँथेँ ।"

यदि मलाई
आक्रमण गर्नलाई
त्यो पन्ध्रौं भने
म त्यसको ठाँ
समातेर कुटी कुटी
त्यसलाई मर्थाँ ।

जब गोल्न्यतले दाउन्दलाई देखे, तब
त्यसले तिगलाई तुच्छ ठान्यो ।

के म
कुकुर हुँ र लाठाहरू लिएर
मसित लड्न आउने ?

तेरो हिब्रु
ईश्वर श्रापित होस् ।
आइज्, म तेरो मासु

आकाशका चराहरू र जमिनका
जनावरहरूलाई खान दिनेछु ।

तँ त मसँग
लड्न तरवार, भाला र बछ्छा
लिएर आयको छस्, तर म तँसँग तँले
विरोध गरेको इस्रायलका फौजहरूका
परमेश्वर, सर्वशक्तिमान परमप्रभुको
नाउँमा आयको छु ।

आजको दिन परमप्रभुले तैलाई मेरो हातमा सुम्पनुहुनेछ,
र म तैलाई मारेर तेरो टाउको काट्नेछु ।

आज पलिशतीहरूका लाख म
आकाशका चरा र जमिनका जनावर
हल्लाई खुवाउनेछु, र इस्राएलमा एउटा
परमेश्वर हुनुहुँदोरहेछ भनी सारा
संसारले थाहा पाउनेछ ।

यहाँ भेला
भएका सबैले जान्नेछन् कि पर
मप्रभुले न त तरवार, न भालाझर्रा
बचाउनुहुन्छ । किनभने लडाईँ परमप्रभुकै
हो, र उहाँले तिमीहरू सबैलाई हाम्रा
हातमा सुम्पिदिनुहुनेछ ।

पलिशती दाउन्द भएतिर बढ्न
लाग्थे, तर दाउन्द तिनीतिर अगि
कुदेर गय

यइइइया
!!

दाऊदले
मात दियो !

उसले
असम्भव कुरो गरि दे
खाएको छ है ! उसले त्यस
दैत्यलाई मारिछाड्यो !

जब पल्लिहलीहल्ले आफ्नो वीर पुरुष
मारिएको देखे, तब उनीहरू फर्के
'ए भागे । तब इस्रायल र यहूदाका
मानिसहरूले तुरुन्तै युद्ध ध्वनि उठाए
र पल्लिहलीहल्लाई तिनीहरूको मूलढो
काहरूसम्मै खेदेर लगे ।

तब इस्रायलीहरूले
उनीहरूको घाउनी
लुटे ।

तर दाऊले गोल्थतको टाउको बोकेर यरुशलेम ल्याए र
त्यसका हतियारचाहिँ आफ्नै पालमा राखे ।

